

ਐਸਐਸ ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ ਸੀਜੇ ਅਤੇ ਜੇਵੀ ਗੁਪਤਾ ਜੇ.

ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਲੈਕਚਰਾਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ

ਬਨਾਮ

ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਪਬਲਿਕ ਇੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨਜ਼, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰ,
ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ ਨੰ. 414 ਆਫ 1976

19 ਅਪ੍ਰੈਲ 1980

ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕੈਲੰਡਰ ਵਾਲੀਅਮ I—ਨਿਯਮ 3— ਕੀ ਸਟੈਪੂ ਕਿਸੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ ਸਵੈਚਲਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਕਰਦਾ ਹੈ-ਅਜਿਹੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਵਾਧੇ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ-ਕੀ ਨਿਰਦੇਸ਼ਕ ਕਹਾਣੀ-ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭੇਜਣ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ। ਨੋਟਿਸ—ਕੀ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸਵੈਚਲਿਤ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕੈਲੰਡਰ ਦਾ ਨਿਯਮ 3 ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਇੰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸਵੈਚਲਿਤ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸ਼ਰਤ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨੰਗੀ ਨਜ਼ਰ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਇੱਥੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਮੂਲ ਅਤੇ ਤੱਤ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਤੱਕ ਮਾਪਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਦੁਆਰਾ। ਇੱਥੇ ਮੁਢਲਾ ਜ਼ੋਰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕੰਮ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ 'ਤੇ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਢਲੀ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਨੋਟਿਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਜਿਹਾ ਨੋਟਿਸ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਾ ਤਾਂ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਰਾਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਸਮਾਂ ਇੰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਦੇਰੀ, ਭਾਵੇਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ, ਘਾਤਕ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਹ ਅਗਲੀ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਹੋਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਜੋ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਪਰ ਇਸਨੂੰ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ, ਜੇਕਰ ਆਮ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੁਕਾਵਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਬਿੰਦੂ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਵਾਧੇ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮਾਂ, ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹੈ।

(ਪਾਰਾ 6 ਅਤੇ 7)।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 3 ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਪੈਦਲ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਣ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਜਾਂ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਮਿਆਦ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੇ ਵਾਧੇ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲ ਸਕੇ ਕਿ ਮਿਆਦ ਦੇ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਪੁਸ਼ਟੀ ਵਿੱਚ, ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਅਤੇ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਦੋਵਾਂ 'ਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 3 ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦੇ ਦਿਨ ਹੀ ਸਵੈਚਲਿਤ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। (ਪਾਰਾ 8 ਅਤੇ 10)।

ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਗੁਰਨਾਮ ਸਿੰਘ ਦੇ 26 ਅਗਸਤ, 1976 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, 1976 ਦੇ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 755 ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪੱਤਰ I ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ X ਅਧੀਨ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਅਪੀਲ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਇੰਦਰਜੀਤ ਮਲਹੋਤਰਾ ।

ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਵੱਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਸ.ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਸੀ.ਜੇ

1. ਕੀ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕੈਲੰਡਰ, ਭਾਗ-1 ਦਾ ਨਿਯਮ-3, ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੁੱਗਣ ਦੇ ਦਿਨ ਹੀ ਸਵੈਚਲਿਤ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਹੈ? - ਕੁਝ ਅਰਥਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਹੈ ਜੋ ਲੈਟਰਸ ਪੇਟੈਂਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

2. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ 28 ਜੂਨ, 1973 ਨੂੰ 'ਸੰਤ ਬਾਬਾ ਅਤਰ ਸਿੰਘ ਖਾਲਸਾ ਕਾਲਜ, ਸੰਗਰੂਰ' ਨਾਮੀ ਇੱਕ ਨਿੱਜੀ ਸੰਸਥਾ ਵਿੱਚ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਦੇ ਲੈਕਚਰਾਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਹੋਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ 16 ਜੁਲਾਈ, 1973 ਨੂੰ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਿਯੁਕਤੀ ਪੱਤਰ, ਅਨੁਸੂਚੀ ਪੀ. /1 ਹੋਰ ਗੱਲਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸਾਲ ਲਈ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਰਹੇਗਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਬਦਲੇ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦੀ ਤਨਖਾਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਲੈਕਚਰਾਰ ਬਨਾਮ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਪਬਲਿਕ ਇੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਐਸ.ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਸੀ.ਜੇ.)

ਕਿਸੇ ਵੀ ਧਿਰ ਲਈ ਸੇਵਾਵਾਂ ਛੱਡਣ ਜਾਂ ਸਮਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਵਿਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 'ਤੇ ਸਾਰੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਅਤੇ ਕਾਲਜ ਨਿਯਮ ਪਾਬੰਦ ਹੋਣਗੇ।

3. ਇੱਥੇ ਨਿੱਜੀ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਟੈਂਡ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਨੇੜੇ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਦਾ ਸਰਵਿਸ ਰਿਕਾਰਡ ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨਾਲ ਸਲਾਹ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। 3, ਮੈਨੇਜਿੰਗ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਇੱਕ ਸਾਲ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਕਾਲਜ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ. ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ 22 ਜੁਲਾਈ 1974 ਨੂੰ ਕਾਲਜ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਜਾਪਦਾ ਕਿ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਤੋਂ ਗੈਰ-ਹਾਜ਼ਰੀ ਕਾਰਨ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਕੋਈ ਮੀਟਿੰਗ ਨਹੀਂ ਹੋਈ। 11 ਅਗਸਤ, 1974 ਤੱਕ ਰੱਖੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦੀ ਰਸਮੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੇ ਇਸ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਨਾ ਤਾਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ।

4. ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵਧੀ ਹੋਈ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਜਾਵੇ, ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਨੇ 13 ਜੂਨ, 1975 ਨੂੰ ਹੋਈ ਆਪਣੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਵਿਚਾਰਿਆ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਨੂੰ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟੀਜਨਕ ਪਾਇਆ, ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ 'ਤੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ। 15 ਜੁਲਾਈ, 1975। ਪੰਜਾਬ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ 28 ਨਵੰਬਰ, 1975 ਨੂੰ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਫਿਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਆਪਣੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ, ਨੇ ਇੱਕ ਵਿਚਾਰੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਆਪਣੀ ਤਰਫੋਂ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਸਲ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵੀ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਨਿਯਮਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕੈਲੰਡਰ ਦੇ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਵਾਧੇ 'ਤੇ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚ ਚੁਣੌਤੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ, ਉਸ ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਨੁਮਾਨ ਵਜੋਂ, ਇਹ ਸਮਝਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਵਾਧਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਵੈਚਲਿਤ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦੀ ਕਲਪਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਬਹੁਤ ਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਸ਼੍ਰੀ ਕੁਲਦੀਪ ਸਿੰਘ ਨੇ, ਬਹੁਤ ਹੀ ਨਿਰਪੱਖਤਾ ਨਾਲ ਇਹ ਸਟੈਂਡ ਲਿਆ ਕਿ ਕੇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਇਸ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਜਾਇਜ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ

ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਨਿਯਮ ਲਾਗੂ ਸਨ। ਇਸ ਸਟੈਂਡ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨਾ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਲੋੜਾ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਸਲ ਨਿਯੁਕਤੀ ਵੀ ■ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਧਾਨਿਕ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ।

5. ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜੇ ਗੱਲ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਂਦੀ ਹੈ ਉਹ ਹੈ ਦਾਖਲਾ ਅਹੁਦਾ ਹੈ ਕਿ 22 ਜੁਲਾਈ, 1974 ਨੂੰ ਕਾਲਜ ਦੇ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨਨ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਕਾਲਜ ਦੀ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਦੀ ਉਮੀਦ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਹੈ। 16 ਜੁਲਾਈ 1975 ਤੱਕ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਕਾਰਵਾਈ ਦੇ ਵਿਰੋਧ ਦੀ ਕੋਈ ਉਂਗਲ ਨਹੀਂ ਉਠਾਈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਸ ਗੱਲ ਦਾ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਕਮੇਟੀ ਨੇ 11 ਅਗਸਤ 1974 ਨੂੰ ਹੋਈ ਆਪਣੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਅਪੀਲ ਲਾਂਚ ਨੇ ਨਾ ਤਾਂ ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਵਿਰੋਧ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕੀਤੀ - ਭਾਵੇਂ ਜੁਬਾਨੀ ਜਾਂ ਲਿਖਤੀ - ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਉਸਨੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ। ਅਸੀਂ ਸਿੱਖਿਅਕ ਦੇ ਸਟੈਂਡ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਹੋਣ ਲਈ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਹ ਹੁਕਮ ਗੈਰ-ਅਸਲੀ ਸਨ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਗੋਂ ਉਸਦਾ ਆਚਰਣ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਸੱਚਮੁੱਚ ਇੱਕ ਹੋਰ ਜੀਵਨ ਲੀਜ਼ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਵਿੱਚ ਸੁਧਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਮੌਕਾ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਲਈ ਉਸ ਕੋਲ ਲਗਭਗ ਪੂਰਾ ਸਾਲ ਸੀ, ਪਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਹ ਅਜੇ ਵੀ ਮਾਲਕ ਦੀ ਤਸੱਲੀ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਆਇਆ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵਧੀ ਹੋਈ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਕੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਖਤਮ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ। ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦਾ ਆਪਣਾ ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਸਹੀ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਆਪਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਵਾਧੇ ਨੂੰ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕਰਨਾ ਉਸਦੇ ਮੂੰਹ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਝੂਠ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਲਾਂਕਣ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵਧੀ ਹੋਈ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਹਾਈ-ਵਰਕ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀਤਾ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੇ ਮਾਪਦੰਡਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਨਹੀਂ ਮਾਪੀ ਗਈ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੰਭਾਵਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਾੜ 'ਤੇ ਬੈਠਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਹਿਲਾਂ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵਧੀ ਹੋਈ ਮਿਆਦ ਦਾ ਲਾਭ ਲੈ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਆਦ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਮੈਂ ਸਿੱਖਿਅਤ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੀ ਖੋਜ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਾਂਗਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਸਵੀਕ੍ਰਿਤੀ ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ ਲੈਕਚਰਾਰ ਬਨਾਮ ਡਾਇਰੈਕਟਰ, ਪਬਲਿਕ ਇੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ, ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਐਸ.ਐਸ. ਸੰਧਾਵਾਲੀਆ, ਸੀ.ਜੇ.)

ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਵਾਧੇ ਤੱਕ, ਉਸ ਨੂੰ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

6. ਹੁਣ ਵੇਬੋਵ ਤੋਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਦੇਖਣ ਲਈ ਅਸਮਰੱਥ ਹਾਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬੀ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਕੈਲੰਡਰ ਦਾ ਨਿਯਮ-3 ਇੰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸਵੈਚਲਿਤ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਇੱਕ ਖਾਸ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਪਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਾ ਕ੍ਰਮ ਸੰਬੰਧਿਤ ਵਿਵਸਥਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਨਿਰਭਰਤਾ ਰੱਖੀ ਗਈ ਹੈ, ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਦੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ: -

"3. ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ, ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਪਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰੇਗਾ

ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰੀ ਪੀਰੀਅਡ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਪਕ , ਜੇਕਰ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਨੋਟਿਸ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਅਧਿਆਪਕ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸਮਝੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਵਧਾਇਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਦੁਬਾਰਾ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਸਥਾਈ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰੀ ਮਿਆਦ ਵਿੱਚ ਗਿਣੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਉਪਰੋਕਤ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਨੰਗੀ ਨਜ਼ਰ ਇਹ ਦਰਸਾਏਗੀ ਕਿ ਇੱਥੇ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਮੂਲ ਅਤੇ ਤੱਤ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੰਮ ਦੀ ਤਸੱਲੀਬਖਸ਼ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਹੈ। ਉਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਸਦਾ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਤੱਕ ਮਾਪਦਾ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਸਿਰਫ ਸਮੇਂ ਦੇ ਪ੍ਰਵਾਹ ਦੁਆਰਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰੀ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਆਮ ਨਹੀਂ ਹੈ , ਇੱਥੇ ਮੁਢਲਾ ਜ਼ੋਰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕੰਮ ਦੀ ਗੁਣਵੱਤਾ 'ਤੇ ਵੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਸ ਮੁੱਦੇ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬੇਲੋੜੀ ਦੇਰੀ ਤੋਂ ਬਚਣ ਲਈ, ਇੱਕ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਦੇਖਭਾਲ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਈ ਜਾਣੀ ਹੈ, ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਇਸਦਾ ਨੋਟਿਸ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ: ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਜਿਹਾ ਨੋਟਿਸ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰੀ ਪੀਰੀਅਡ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਾ ਤਾਂ ਭਾਸ਼ਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇਰਾਦਾ ਇਹ ਸਕੋਤ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਸਮਾਂ ਇੰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਦੇਰੀ, ਭਾਵੇਂ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੋਵੇ , ਘਾਤਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਹ ਅਗਲੀ ਸਜ਼ਾ ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰੀ ਦੇ ਵਾਧੇ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਮਿਆਦ, ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਦੋ ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਨੋਟਿਸ, ਜੇਕਰ ਆਮ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਤਾਂ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਕਾਨੂੰਨੀ ਰੁਕਾਵਟ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰੇਗਾ। ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਨਿਰਮਾਣ 'ਤੇ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਮੇਂ ਦਾ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਹਿੱਸਾ, ਜਿਸ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਕੁਦਰਤ ਦੀ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲੋੜੀਂਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇਸਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰਭਾਵੀ ਹਨ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲਗਦਾ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਦਾ ਮੁਕਾਬਲਤਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ

ਹਿੱਸਾ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਤੱਤ ਨੂੰ ਓਵਰਰਾਈਡ ਕਰੇਗਾ, ਅਰਥਾਤ, ਕੰਮ ਨਾਲ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸੰਤੁਸ਼ਟੀ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਉਸ ਦੇ ਵਿਹਾਰ ਨੂੰ।

7. ਕੁਝ ਅਜਿਹਾ ਹੀ ਸਵਾਲ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਬਨਾਮ ਡਾ. (ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ) ਇਕਬਾਲ ਕੌਰ ਸੰਧੂ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ, (1), ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦੇਵ ਯੂਨੀਵਰਸਿਟੀ ਦੇ ਵਿਧਾਨ 31 ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਦੇ ਮੁਲਾਂਕਣ ਅਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ। ਉਸੇ ਨੂੰ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ, ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ

ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ (2) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੇ ਹਾਲ ਹੀ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦੁਹਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਕੰਮ ਲਈ ਤੰਦਰੁਸਤੀ ਬਾਰੇ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰ ਮਾਲਕ ਦੀ ਹੈ। 'ਅਹੁਦਿਆਂ ਲਈ ਅਨੁਕੂਲਤਾ ਸੁਭਾਵਿਕ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਲੁੱਟਿਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇੱਕ ਉਸਾਰੀ ਜੋ ਕਿ ਹਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੰਮ ਅਤੇ ਆਚਰਣ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਸਦੇ ਬੁਨਿਆਦੀ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਖੋਹਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਇਸ ਨਾਲ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਚਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਾਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਪੂਰੇ ਕਾਨੂੰਨ 31 ਦਾ ਬਹੁਤ ਉਦੇਸ਼ ਅਤੇ ਉਦੇਸ਼।"

ਮੈਂ ਹਾਂ,; ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਝੁਕਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਬਾਰੇ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮਾਂ ਬਿੰਦੂ ਸਿੱਧੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ।

8. ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 3 ਦੇ ਇੱਕ ਵਿਆਪਕ ਨਿਰਮਾਣ 'ਤੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਇੱਕ (ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਦੀ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਸ਼ਰਤਾਂ / ਹਰ ਦਿਨ ਜਦੋਂ ਉਸਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋ ਗਈ ਸੀ) ਰੱਖਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਲਈ

- (1) ਏਆਈਆਰ 1976 ਪੀ.ਬੀ. ਅਤੇ ਹਰਿਆਣਾ ਜੀ9.
- (2) (1974) 2 ਸਰਵਿਸ ਲਾਅ ਰਿਪੋਰਟਰ 696= (AIR 1974 SC 2263),

ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸੇਵਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦਾ ਨਿਰਮਾਣ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸੀਰੀ ਕੇਦਾਰ ਨਾਥ ਬਹਿਲ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (3) ਵਿੱਚ ਬੁਪੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਦੁਆਰਾ ਨਿਮਨਲਿਖਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:-

“ ___ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਵਾਲੇ ਇਹ ਹੁਕਮ ਅਨਿਯਮਿਤ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਨ। ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ, ਜਾਂ, ਜੇਕਰ ਉਸਨੂੰ ਇੰਨਾ ਡਿਸਚਾਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਉਹ ਸਵੈਚਲਿਤ ਪੁਸ਼ਟੀ ਦਾ

ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਸਹੀ ਹੈ। ਬਿੰਦੂ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਹੁਣ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੈਟਲ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਇਹ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਉਹ ਆਪਣੇ ਆਪ ਪੁਸ਼ਟੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਭਾਵੇਂ ਉਸ ਲਈ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨਿਯੁਕਤੀ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ ਕਿ ਨਿਸ਼ਚਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਹੋ ਜਾਵੇਗੀ, ਜਾਂ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਕੋਈ ਖਾਸ ਸੇਵਾ ਨਿਯਮ ਹੈ, ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਆਰਡਰ ਪਾਸ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਅਸਲ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਨਤੀਜਾ ਸਿਰਫ ਇਹ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਜਾਰੀ ਰਹੇਗਾ।

ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਆਖਿਆ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਮੈਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ-3 ਨੂੰ ਇਹ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਪੈਦਲ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਉਠਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਨ ਜਾਂ ਤਾਂ ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੇ ਅੰਤ 'ਤੇ ਜਾਂ ਵਧੇ ਹੋਏ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੇ ਉਸੇ ਦਿਨ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ, ਜੇ ਕੋਈ। ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਮੈਂ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਲਿਆ ਹੈ ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਉਸ ਸਮੇਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਕੁਦਰਤ ਵਿੱਚ ਡਾਇਰੈਕਟਰੀ ਹੈ। ਅਜਿਹਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਇਸ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੇ ਸਿੱਟਿਆਂ ਨੂੰ ਵਧਾਇਆ ਨਹੀਂ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਇਹ ਨਤੀਜਾ ਨਿਕਲ ਸਕੇ ਕਿ ਪ੍ਰਤੀ ਆਈਓਡੀ ਦੇ ਵਿਸਤਾਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਿਰਫ ਅਸਫਲਤਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਪੁਸ਼ਟੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਮੁੱਦੇ ਨੂੰ ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਕਰਨਾ ਸ਼ਾਇਦ ਬੇਲੋੜਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਠੀਕ ਜਾਪਦਾ ਹੈ

(3) 1972 ਐਸਐਲਆਰ 320

ਉਦਾਹਰਨ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ. *ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ*

(4) ਵਿਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਟੋਮੈਟਿਕ ਪੁਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਹੀ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਗਈ ਸੀ। ਬੈਂਚ ਲਈ ਬੋਲਦੇ ਹੋਏ *ਡੀ. ਕੇ ਮਹਾਜਨ, ਜੇ. ਵੀ. ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਧਰਮ ਸਿੰਘ* (5) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਆਪਣੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤਾ: -

1.

" ਸਿਧਾਂਤਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਸੀਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਵੱਲ ਝੁਕਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਕੁਝ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਨੂੰ ਲੋੜੀਂਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ

ਨੂੰ ਖਤਮ ਕਰਨ ਜਾਂ ਉਸਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਲਈ ਉਚਿਤ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਹਰ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਵਾਜਬ ਸਮਾਂ ਕੀ ਹੈ? ਧਰਮ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਬੀਤਿਆ ਸਮਾਂ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ, ਵਾਜਬ ਸਮਾਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪਰ ਇਹ ਇੱਕ ਅਤਿਅੰਤ ਕੇਸ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਬੀਤ ਗਈ ਮਿਆਦ, ਜੋ ਕਿ ਲਗਭਗ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਅਤੇ ਦਸ ਦਿਨਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਹੈ, ਇੱਕ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਸਮਾਂ ਹੈ।

10. *ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ (2 ਸੁਪਰਾ)* ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਯਾਦ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਸਬੰਧਤ ਨਿਯਮ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਨਿਸ਼ਚਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕੋ ਜਿਹੇ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜਾਂ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਸਵੈਚਲਿਤ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਇੱਕ ਸ਼ਰਤ ਦੇ ਤੌਰ ਤੇ ਸਮਝਣਾ ਨਹੀਂ ਚੁਣਿਆ।

ਆਈ

11. ਸਿਧਾਂਤ ਅਤੇ ਪੂਰਵ-ਅਨੁਮਾਨ ਦੋਵਾਂ 'ਤੇ, ਇਹ ਸੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਪੁੱਛੇ ਗਏ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਯਮ 3 ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ-ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਸਵੈਚਲਿਤ ਪੁਸ਼ਟੀ ਲਈ ਕੋਈ ਸ਼ਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ ਦਿਨ।

12. ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਵੱਖ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਕਿ *ਹਰੀ ਸਿੰਘ ਮਾਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ* ਵੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੇ ਨਾਲ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੋ ਮਹੀਨੇ ਅਤੇ ਦਸ ਦਿਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਵਾਜਬ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਪ੍ਰਿੰਸੀਪਲ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

- (4) 1970 ਐਸਐਲਆਰ 915
- (5) 1968 ਐਸਐਲਆਰ 247

ਪੰਜਾਬ ਫਿਲਮ ਐਂਡ ਨਿਊਜ਼ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਜੀ, ਸੀ. ਮਿੱਤਲ, ਜੇ.)

ਇੱਕ ਸਾਲ ਦੀ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਅਸਲ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੇ ਅਜੀਬ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਹਫ਼ਤੇ ਦੀ ਥੀਆ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨੂੰ ਸੰਭਵ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰਵਾਜਬ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਸੁੱਧ ਨਤੀਜਾ ਇਹ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਬਣਿਆ ਰਹੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਸ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨ ਦੀ ਵਧੀ ਹੋਈ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਖਤਮ ਨਹੀਂ ਹੋ ਜਾਂਦੀਆਂ। ਸਾਡੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਐਫੀਲੀਏਟਿਡ ਕਾਲਜ (ਅਧਿਆਪਕਾਂ ਦੀ ਸੇਵਾ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ) ਐਕਟ, 1974 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 3, 4 ਅਤੇ 5 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਪ੍ਰੋਬੇਸ਼ਨਰ ਦੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀਆਂ ਹਨ।

ਇਸ ਲਈ, ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ, ਅਪੀਲ ਲਾਂਟ ਦੀਆਂ ਸੇਵਾਵਾਂ ਨੂੰ ਪਬਲਿਕ ਇੰਸਟ੍ਰਕਸ਼ਨ ਦੇ ਡਾਇਰੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਜੇ ¹

ਜੇ

12. ਵਿਦਵਾਨ ਸਿੰਗਲ ਜੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਸੀਂ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਅਪੀਲ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ।

ਜੇ.ਵੀ. ਗੁਪਤਾ, ਜੇ. -ਮੈਂ ਸਹਿਮਤ ਹਾਂ।

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

ਬੀ.ਐਸ. ਫਿਲੋ ਅਤੇ ਜੀ.ਸੀ ਮਿੱਤਲ ਜੇ. ਜੇ.

ਪੰਜਾਬ ਫਿਲਮ ਅਤੇ ਨਿਊਜ਼ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਖੇਤਰੀ ਪ੍ਰਾਵੀਡੈਂਟ ਫੰਡ ਕਮਿਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ,
ਜਵਾਬਦੇਹ।

ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 3429 .

23 ਅਪ੍ਰੈਲ 1980

ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਫੰਡ ਅਤੇ (ਪਰਿਵਾਰਕ ਪੈਨਸ਼ਨ ਫੰਡ) ਐਕਟ, 1952 ਸੈਕਸ਼ਨ 7-ਏ ਅਤੇ 19-ਏ— ਧਾਰਾ 7-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼—ਸੈਕਸ਼ਨ 19-ਏ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੇਂਦਰੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇਸ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ— ਸਿਰਫ਼ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਧਾਰਾ 19-ਏ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧਤਾ— ਕੀ ਰਿਕਵਰੀ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਰੁਕ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ - ਕੀ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਰਮਚਾਰੀ ਭਵਿੱਖ ਫੰਡ ਅਤੇ (ਪਰਿਵਾਰਕ ਪੈਨਸ਼ਨ ਫੰਡ) ਐਕਟ, 1952 ਦੀ ਧਾਰਾ 19-ਏ ਦੀ ਪੜਚੋਲ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੁਝ ਮਾਮਲਿਆਂ 'ਤੇ ਕੇਂਦਰ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।